

Més 'cas Ibatur'

Dos militants del PP balear, implicats de ple en el darrer escàndol de presumpta corrupció política, el 'cas Ibatur'.

EFE

Juan Carlos Alía, ex-director de l'Ibatur, conduït cap a les dependències de la policia, el dia 30 de juny proppassat.

El desenvolupament de l'operació *Passarel·la* –vegeu EL TEMPS de la setmana passada– va portar als calabossos de la policia durant quasi tres dies dos militants importants del PP, dos empresaris i un ex-assessor jurídic de l'Institut Balear de Turisme (Ibatur), juntament amb vuit persones més. El jutge encarregat d'aquesta causa imposà mesures preventives als cinc detinguts més importants del cas. Tanmateix, no es descarta que de les investigacions judicials se'n deriven actuacions contra més persones. En ambients polítics es considera molt probable que, més tard o més d'hora, Joan Flaquer, l'ex-conseller de Turisme en temps de la presidència de Jaume Matas (2003-2007), acabi essent encausat d'alguna manera en això que es coneix per *cas Ibatur* i que esclatà ara fa quinze dies, quan la policia, per ordre judicial a instància de la fiscalia anticorrupció de les Balears, va començar a escorcollar diverses empreses i finalment va detenir dotze persones.

'Cas Ibatur'. La investigació judicial intenta esbrinar què va passar a Ibatur, organisme dependent de la conselleria de Turisme, durant la legislatura 2003-2007. La sospita és que, si més no, l'ex-gerent d'aquest organisme, Juan Carlos Alía, juntament amb el seu successor, Raimundo Alabern –tots dos del PP– van organitzar una xarxa de corrupció. En síntesi, aquesta suposada xarxa sembla que devia actuar afavorint determinades empreses –sobretot una, de publicitat– de manera irregular. Segons que s'ha sabut, un altre detingut en l'operació, Miquel Àngel Bonet, ex-assessor jurídic d'Ibatur, va confessar que preparava expedients, tot inventant-se noms d'empreses per donar aparença que als concursos s'hi presentaven diverses companyies, però, en realitat, la beneficiària era sempre la mateixa. Bonet va dir que ho feia seguint ordres dels seus superiors –Alía i Alabern– i que ell mai no se n'havia aprofitat econòmicament.

L'empresari més beneficiat de la suposada xarxa de corrupció sembla

que fou Juan Velasco, el principal soci de la societat Clave de Publicidad. Es tracta d'una empresa molt coneguda en els ambients polítics, periodístics i publicistes de Palma. A la declaració que va prestar davant el jutge, va reconèixer que gaudia d'un tracte de favor per part d'Ibatur durant la legislatura 2003-2007. Segons informacions de la premsa local, Velasco va confessar que la seva empresa fou beneficiària de més d'un centenar de contractes suposadament irregulars. Així mateix, Velasco va manifestar també que sovint fraccionava contractes i factures per cobrar de l'administració, una pràctica que els investigadors sospiten que és fraudulenta, perquè pot implicar cobrar diverses vegades per una mateixa feina. El sistema sembla que consistia a emetre diverses factures, la suma de les quals hauria requerit un concurs públic, però que, essent fraccionades, permetia d'estalviar-se'l i, doncs, beneficiar una empresa predeterminada. Segons els diaris locals, Velasco també va confessar que havia fet pressupostos i ofertes falsos de

Bartomeu Vicens, a la presó

Bartomeu Vicens, ex-diputat d'UM, el novembre del 2008, quan li comunicaren les mesures preventives. És a la presó des del 6 de juliol.

Bartomeu Vicens, fins el mes de desembre passat diputat electe per UM al parlament balear, i que també havia estat secretari general d'aquell partit, va entrar a la presó de Palma dimarts dia 6 de juliol. El dia abans va saber formalment la sentència del Tribunal Suprem que li reduïa de quatre anys i mig a tres la condemna que li havia imposat el Tribunal Superior de Justícia de les Balears (TSJB). Però, com que la pena que li queda finalment supera els dos anys, ha hagut d'anar a la presó. El delictes pel qual és condemnat en ferm és malversació. D'una altra banda, Damià Nicolau, també jutjat i condemnat a dos anys en el mateix cas que Vicens, ha estat absolt per manca de proves.

El cas pel qual Vicens ha estat condemnat en ferm era una peça separada de l'anomenat *cas So n'Oms*. La matriu es refereix a les presumptes irregularitats en la creació i venda de parcel·les del polígon de serveis del mateix nom, situat vora l'aeroport mallorquí de Son Sant Joan. La peça separada feia referència estrictament al fet que Vicens, quan era conseller de Territori del Consell de Mallorca, va encarregar un estudi sobre el valor del terreny a Mallorca al seu assessor fiscal i amic Tomàs

Martín. Martín copià en gran part d'internet l'estudi i el lliurà cobrant 12.024 euros. Nicolau va validar l'encàrrec perquè era director insular del conseller. El Suprem entén que no hi ha proves suficients en contra seu per condemnar-lo perquè no s'ha provat que sabés les intencions de Vicens ni tampoc que conegués l'autor de l'estudi. Pel que fa a l'ex-diputat ara condemnat, el Suprem considera que té raó parcialment de recórrer contra la sentència del TSJB i per això la hi rebaixa a tres anys, dels quatre i mig inicials.

La pena imposada pel Suprem a Vicens és de compliment efectiu i, per tant, va haver d'entrar a la presó immediatament. És la primera vegada que un ex-diputat del Parlament illenc és empresonat. A més a més, es tracta d'un dels diputats d'aquesta legislatura, perquè fou un dels tres electes d'UM, juntament amb Maria Antònia Munar i Josep Melià. És un moment trist per a la cambra balear, que veurà com un dels qui hi han ocupat escó és empresonat per corrupció política. Vist, però, això que li ha passat a Vicens, no es pot descartar gens ni mica que aviat alguns altres ex-membres del Parlament segueixin les seves mateixes passes.

més empreses per garantir que seria el guanyador en alguns concursos. Sembla que Clave es va beneficiar de la presumpta trama de corrupció a través d'empreses filials, com ara La Moderna, Iruo, Base de Disseny, Quid Gràfic i Divulgalis, que apareixien rotativament per aconseguir contractes sense fer evident que es tractava de la mateixa companyia. Val a dir que aquesta empresa té un altre soci, Albert Vergés, que també fou detingut en l'operació *Passarel·la* però va ser posat en llibertat més endavant. Velasco va dir al jutge que Vergés no tenia cap relació amb les suposades irregularitats. Vergés mateix declarà que ell era únicament el creatiu de l'empresa, si bé va reconèixer que sabia que Clave fraccionava contractes i factures.

Estudis falsos. Entre les irregularitats que s'investiguen, criden l'atenció diversos estudis que sembla que Ibatur va encarregar a Clave. Els fiscals creuen que, si més no alguns, són estudis ficticis. Probablement van ser descarregats d'internet i es presentaren com si fossin originals. Algun d'aquests suposats estudis foren pagats per la quantitat de 12.024 euros (que, afegint-hi l'IVA, és el màxim per a no fer concurs públic), una pràctica irregular que, per exemple, ha portat l'ex-diputat d'Unió Mallorquina, Bartomeu Vicens, a ser condemnat i haver entrat a la presó la setmana passada per complir-hi pena de tres anys (vegeu quadre a la pàgina anterior).

Principals detinguts. Entre els detinguts i encausats en el cas *Ibatur* hi ha dos ex-alts càrrecs del govern de Jaume Matas. El primer és Juan Carlos Alía, ex-gerent d'Ibatur, a qui el jutge imputa delictes de malversació i més contra la hisenda pública. Li imposà 30.000 euros de fiança penal. Alía es féu famós quan el PSOE va destapar l'escàndol del Rasputín, el club de prostitució de Moscou al qual anaren a principi de la legislatura 2003-2007 alguns dels membres de la delegació governamental en viatge oficial a la capital russa. Alía era entre els delegats i, arran d'aquell escàndol, dimití el càrrec. Els investigadors creuen que per aquella dimissió cobrà, com a indemnització irregular, 30.000 euros.

Cop a la defensa de Matas

L'Audiència Provincial de Palma ha desestimat el recurs presentat per la defensa de Jaume Matas contra la fiança penal de tres milions d'euros que li fou imposada per evitar la presó preventiva. La secció segona de l'audiència dictà el dia 1 de juliol passat una providència que confirma la fiança, el lliurament obligat del passaport, la prohibició de sortir de l'estat espanyol i l'obligació de presentar-se en un jutjat cada quinze dies. És a dir, confirma totes les mesures preventives que havien estat imposades a l'ex-president del govern balear per part del jutge que instrueix el cas *Palma Arena*, José Castro.

D'una altra banda, Matas ha hagut de veure també com el jutge encarregat del seu cas ha decidit de desglossar-lo en vint peces separades per donar-hi més agilitat i poder aprofundir aspectes concrets que investiga. És una altra mala notícia per a Matas. Perquè, per exemple, Bartomeu Vicens (vegeu quadre a la pàgina anterior) ha estat condemnat per una peça separada d'un cas més complex. Si més no teòricament, ara Matas podria ser objecte d'un procés més ràpid per una de les vint peces, i haver d'encarar el primer judici en un temps relativament breu.

D'una altra banda, les informacions de la premsa local sobre el transcurs del cas judicial centrat en l'ex-president balear asseguren que el jutge intenta investigar si Matas podria tenir patrimoni a l'estranger. Sembla que la sospita ha sorgit per l'evidència que no té feina, que manté les seves propietats i, sobretot, que ha de pagar uns interessos elevadíssims (segons algunes fonts, 140.000 euros anuals) per l'aval bancari que li evità d'entrar a la presó preventivament.

L'ex-president Jaume Matas i el seu advocat, Rafael Perra, en una imatge del mes de març passat.

El segon és Raimundo Alabert, també ex-gerent d'Ibatur. El jutge li imputa delictes contra les finances públiques, falsedat documental, malversació i negociacions prohibides. La fiança imposada per estalviar-se la presó fou de 350.000 euros. Els dos ex-alts càrrecs del PP podrien demanar la baixa al partit, abans de ser expulsats o suspesos de militància. La direcció, encapçalada per José Ramón Bauzá, no ha volgut valorar la detenció dels seus dos militants.

A banda, hi ha encara tres encausats rellevants. El primer és Miquel Àngel Bonet, ex-assessor jurídic de l'Ibatur,

a qui el jutge imputa malversació de fons, prevaricació, falsedat i negociacions prohibides; la fiança que hom li va imposar va ser de 250.000 euros. L'empresari Luis Velasco és acusat de quatre delictes diferents contra les finances públiques i el jutge li va imposar una fiança penal de 100.000 euros si no volia anar a la presó. I finalment, l'empresari Kamal Dorai és encausat per diverses factures que va girar a Ibatur i que se sospita que podrien ser falses; el jutge li va retirar el passaport.

Miquel Payeras